

238

D E K R E T

z dnia 5 lipca 1946 r.

o Straży Leśnej.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się Straż Leśną zorganizowaną na wzór wojskowy podległą Ministrowi Leśnictwa.

Art. 2. Do zakresu działania Straży Leśnej należy:

- 1) ochrona przed przestępczą działalnością, śledzenie i ujawnianie sprawców przestępstw przeciw gospodarstwu leśnemu, przemysłowemu i innemu mieniu pozostającemu w administracji Ministra Leśnictwa,
- 2) pełnienie służby wartowniczej i konwojowej,
- 3) współdziałanie z właściwymi władzami państwowymi w dziedzinie bezpieczeństwa mienia pozostającego w administracji Ministra Leśnictwa oraz ochrony zdrowia, życia i mienia pracowników lasów państwowych na terenie gospodarstw leśnych, obiektów przemysłowych i innych,
- 4) współdziałanie z właściwymi władzami wojskowymi w dziedzinie obronności Państwa; zakres tego współdziałania ustala Ministrowie Leśnictwa i Obrony Narodowej.

Art. 3. Straży Leśnej przy wykonywaniu czynności służbowych służą:

- 1) uprawnienia organów administracji lasów państwowych w zakresie służby ochronnej,
- 2) uprawnienia Milicji Obywatelskiej w granicach, określonych w art. 2,
- 3) prawo przeprowadzania rewizji u osób podejrzanych o przestępstwo przewidziane w art. 2 pkt 1,
- 4) prawo korzystania w wyjątkowych przypadkach podyktowanych miejscowymi warunkami z kwater i podwódt na zasadach zakwaterowania wojska,
- 5) prawo do pomocy wszystkich władz i urzędów,
- 6) prawo posiadania broni typu wojskowego na warunkach określonych przez Ministra Bezpieczeństwa Publicznego,
- 7) prawo użycia broni w przypadkach, w których prawo użycia jej służy Milicji Obywatelskiej,

8) prawo nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych za wykroczenia w zakresie szkodnictwa leśnego.

Art. 4. Funkcjonariusze Straży Leśnej mogą nakładać i ściągać grzywny w drodze doraźnych nakazów karnych za wykroczenia w zakresie szkodnictwa leśnego w razie schwywania winnego na gorącym uczynku albo gdy nie ma wątpliwości co do osoby sprawcy, jeśli winny oświadczył, że grzywnę uiszczy bezzwłocznie.

Przepisy ust. 2 i 3 oraz co do wysokości grzywny ust. 1 art. 50 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365) oraz art. 51 tegoż rozporządzenia stosuje się odpowiednio.

Grzywny ściągnięte wpływają do Skarbu Państwa na potrzeby leśnictwa państwowego.

Art. 5. Straż Leśna składa się:

- 1) z oficerów Straży Leśnej, mianowanych przez Ministra Leśnictwa, którymi są:
 - a) inspektor Straży Leśnej,
 - b) nadkomisarz Straży Leśnej,
 - c) komisarz Straży Leśnej,
- 2) z szeregowych Straży Leśnej mianowanych przez właściwe organa administracji lasów państwowych, którymi są:
 - a) st. przodownik Straży Leśnej,
 - b) przodownik Straży Leśnej,
 - c) st. strażnik Straży Leśnej,
 - d) strażnik Straży Leśnej.

Art. 6. Oficerów i szeregowych obowiązuje w służbie noszenie munduru ustalonego przepisami o umundurowaniu państwowych funkcjonariuszów leśnych. Szczegółowe przepisy o wyekwipowaniu i oznakach służbowych ustali Minister Leśnictwa.

Art. 7. Oficerom i szeregowym Straży Leśnej przysługuje prawo do:

- 1) uposażenia,
- 2) wyekwipowania,
- 3) zakwaterowania,
- 4) pomocy leczniczej w ramach ubezpieczeń społecznych.

Szeregowym Straży Leśnej służy nadto prawo do wyżywienia na koszt administracji lasów państwowych.

Art. 8. Zasadnicze uposażenie w ramach grup, ustalonych w art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663),

zmienionego dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 175), otrzymują:

1) inspektor	Straży Leśnej	V—VI	grupy
2) nadkomisarz	"	VI—VII	"
3) komisarz	"	VII	"
4) st. przodownik	"	VIII	"
5) przodownik	"	IX	"
6) st. strażnik	"	X	"
7) strażnik	"	XI	"

Do oficerów i szeregowych Straży Leśnej mają zastosowanie postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszerogowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 179).

Art. 9. Oficerom i szeregowym Straży Leśnej służy prawo do bezpłatnego opadu drewnem otrzymywanym z lasów państwowych według norm ustalonych przez Ministra Leśnictwa.

Art. 10. Dzieciom z małżeństwa, uprawnionym, uznanym, zrównanym z dziećmi z małżeństwa i przysposobionym oficerów i szeregowym Straży Leśnej, którzy w czasie lub w związku ze służbą utracili życie wskutek nieszczęśliwego wypadku lub popełnionego na nich karygodnego czynu, przysługuje prawo pierwszeństwa przy przyjęciu do szkół państwowych, w szczególności prowadzonych przez Ministerstwo Leśnictwa i do kształcenia w tych szkołach na koszt Skarbu Państwa.

Art. 11. Oficerowi lub szeregowemu Straży Leśnej, który utracił całkowicie zdolność do

pracy zarobkowej wskutek popełnionego na jego osobie czynu karygodnego w związku ze służbą lub wskutek nieszczęśliwego wypadku doznanego z powodu lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, służy prawo, niezależnie od zaopatrzenia emerytalnego, do jednorazowego odszkodowania w wysokości dwudziestoczyterokrotnego pełnego uposażenia pobranego w ostatnim miesiącu.

Odszkodowanie to niezależnie od pośmiertnego oraz zaopatrzenia emerytalnego otrzymują wdowy bądź dzieci z małżeństwa, uprawnione, uznane, z nimi zrównane lub przysposobione, jeżeli oficer lub szeregowy Straży Leśnej z wymienionych wyżej przyczyn utracił życie.

Art. 12. W dziedzinie obowiązków i uprawnień nieuregulowanych niniejszym dekretem mają odpowiednie zastosowanie przepisy o służbie w lasach państwowych i o państwowej służbie cywilnej.

Art. 13. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Leśnictwa.

Art. 14. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Leśnictwa:

Stanisław Tkaczew

w/z Minister Obrony Narodowej:

Marian Spychalski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Skarbu:

Leon Kurowski

239

DEKRET

z dnia 31 lipca 1946 r.

o organizacji statystyki państwowej i o Głównym Urzędzie Statystycznym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Główny Urząd Statystyczny jest organem naczelnym statystyki państwowej.

2. Główny Urząd Statystyczny podlega Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 2. Do zakresu działania Głównego Urzędu Statystycznego należy:

1) prowadzenie wszelkich badań statystycznych według programu zatwierdzonego przez

Radę Ministrów po wysłuchaniu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, powziętej w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami;

2) prowadzenie statystyki dla potrzeb planów gospodarczych w porozumieniu z Centralnym Urzędem Planowania;

3) koordynacja i nadzór fachowy nad badaniami statystycznymi i sprawozdawczością statystyczną prowadzoną przez poszczególne władze, urzędy, instytucje państwowe i instytucje prawa publicznego; szczególne przepisy w tym zakresie wyda Rada Ministrów;